

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ МІГРАЦІЄЮ¹

INTERNATIONAL COOPERATION AS MIGRATION MANAGEMENT INSTRUMENT

***Володимир Нікіфоренко², **Ан Нгуєн³**

**Адміністрація Державної прикордонної служби України*

(вул. Володимирська, 26, м. Київ, Україна, 01601)

***Представництво Міжнародної організації з міграції в Україні*

(вул. Михайлівська, 8, Київ, Україна, 01001)

***Volodymyr Nikiforenko, **Anh Nguyen**

**Administration of the State Border Guard Service of Ukraine*

(26, Volodymyrska St., Kyiv, Ukraine, 01601)

***International Organization for Migration Mission in Ukraine*

(8, Mykhailivska St., Kyiv, Ukraine, 01001)

Одним із основних факторів світової міграції є глобалізація, яка посилюється з року в рік. Диспропорції демографічного розвитку, соціально-економічні труднощі, війни та конфлікти, територіальні суперечки та катаклізми – це все є «факторами виштовхування», які впливають на процеси міграції та мобільність.

Як зазначає Інститут міграційної політики, незалежно від того, чи є міграція бажаною або не бажаною, транскордонне переміщення людей буде зростати. Враховуючи чинники збільшення людської популяції з 7,7 млрд до 9,7 млрд протягом наступних трьох десятиліть, а також витіснення населення у багатьох країнах з низьким і середнім рівнем доходу у зв'язку із змінами погоди, водними та іншими природними ресурсними конфліктами, що пов'язані зі зміною клімату, масова міграція безумовно зростатиме за масштабом і частотою.

¹ переклад статті українською в редакції редакційної ради журналу

² Перший заступник Голови Державної прикордонної служби України, доктор юридичних наук, кандидат наук з державного управління, Заслужений юрист України; orcid 0000-0003-4035-4431

³ Голова Представництва МОМ в Україні; магістр у галузі ділового адміністрування (Університет Небраски, Лінкольн)

Частина цих міграційних потоків включатиме біженців, шукачів притулку, постраждалих від торгівлі людьми та внутрішньо переміщених осіб (через громадянські конфлікти, розпад держав і стихійні лиха, що посилюються під впливом факторів навколишнього середовища та зміни клімату).

Інша частина включатиме регулярні або нерегулярні потоки мігрантів, обумовлені економічними, соціальними чи сімейними обставинами.

Ще одна, менша частина включатиме злочинних суб'єктів – зокрема терористів та членів інших «недержавних» транснаціональних організацій. Виклики для сталого управління кордонами відповідно збільшаться. На сьогодні держави недостатньо підготовлені для того, щоб розрізняти та управляти різними формами міграції у таких масштабах, з якими вони стикаються¹.

Україна має ті ж самі виклики з управління міграцією, як і багато інших країн. Вона залишається країною походження мігрантів, які шукають кращої роботи та можливостей життя за кордоном, також Україна є транзитною державою на шляху нерегульованих мігрантів до країн ЄС. Разом із тим, слід зауважити, що Україна останнім часом розглядається мігрантами і як місце осідання.

Результати опитування, проведеного у 2019–2020 роках Міжнародною організацією з міграції (далі – МОМ), Агентством ООН з питань міграції, засвідчило, що однією з найпоширеніших причин, які спонукають мігрантів укорінитися в Україні, є шлюб з українськими громадянами або іноземцями, які постійно проживають на території країни. Водночас обставини макрорівня також впливають на вибір варіантів у дихотомії «залишитися або переїхати». Один з опитаних лідерів громад мігрантів зауважив, що частка його співвітчизників, які бажають виїхати з України у західному напрямку, зменшилася майже удвічі після введення безвізового режиму з ЄС. По-перше, це стало потужним сигналом щодо позитивних зрушень в Україні і, по-друге, забезпечило можливість іммігрантам, які набули українське громадянство, вільно відвідувати родичів і друзів, що оселилися у країнах – членах ЄС.

¹ Bersin D. Alan (2021). Migration Management and Border Security: Lessons Learned. URL: https://www.migrationpolicy.org/sites/default/files/publications/tcm_bersin-migration-reflection2021_final.pdf

Кожна спроба з управління регулярними чи нерегулярними міграційними потоками починається зі збору даних і свідчень. Збір даних та аналіз нерегулярної міграції в Україні (зокрема стосовно тих, хто в'їжджає регулярно, а потім порушує термін перебування) залишається викликом. МОМ спільно з Міністерством внутрішніх справ і Державною міграційною службою намагалися зробити це в рамках вищезгаданого опитування, використовуючи поєднання кількох методів. Орієнтовна кількість нерегулярних мігрантів в Україні є такою, на яку потрібно зважати: від 37,7 тисяч до 60,9 тисяч осіб. Крім того, статистичні дані Державної прикордонної служби України (далі – Держприкордонслужба) свідчать про те, що протягом перших восьми місяців 2021 року за спробу перетинання кордону у спосіб, не передбачений законодавством України, було затримано 795 нерегулярних мігрантів, тоді як у цей же період за порушення правил перебування були затримані 3473 особи.

Важливо відзначити, що цього року певна стабілізація ситуації з розповсюдженням вірусу COVID-19 і скасуванням карантинних обмежень, запроваджених через пандемію, спричинили зростання виявлення фактів нерегулярної міграції.

Кількість випадків перетинання зовнішніх кордонів Європейського Союзу в не передбачений законодавством спосіб у перші вісім місяців 2021 року досягла понад 103 600, що на 64% більше ніж торік, коли мали місце обмеження у зв'язку з пандемією¹.

В Україні також спостерігається зростання кількості мігрантів, які намагаються перетнути державний кордон у спосіб, не передбачений законодавством України, або залишитися в Україні. За даними Держприкордонслужби, у липні 2021 року, тобто ще до остаточної зміни влади в Афганістані, за перетинання державного кордону, у спосіб, не передбачений законодавством України, затримано 46 громадян цієї країни, що в 11,5 разів більше, ніж за аналогічний період 2020 року (4 затриманих).

Окремо слід зазначити про зростання загрози регіональній безпеці через збільшення потоків мігрантів, які намагались у не передбачений законодавством спосіб потрапити до Литви з Білорусі, оскільки, у порівнянні з приблизно 70 такими випадками,

¹FRONTEX (2021). Migratory Situation at EU's Borders. URL: <https://frontex.europa.eu/media-centre/news/news-release/migratory-situation-at-eu-s-borders-in-august-detections-on-the-rise-INIG3B>

реєстрованими щорічно за попередні роки, цього року литовсько-білоруський кордон перетнули понад 4 тисячі нерегулярних мігрантів.

На початку липня 2021 року Уряд Литви у зв'язку з напливом мігрантів, насамперед громадян Іраку, оголосив в країні на кордоні з Білоруссю режим надзвичайного стану. Для посилення охорони литовсько-білоруської ділянки кордону Агентством FRONTEX, Польщею і Естонією спрямовано до Литви додаткові сили та засоби.

У зв'язку з вжиттям Литвою посиленних заходів щодо мінімізації міграційного тиску на її кордони відбулась переорієнтація нерегульованих мігрантів на польсько-білоруський кордон, через що у вересні цього року влада Польщі була вимушена ввести режим надзвичайного стану.

Зміна влади в Афганістані спричинила збільшення кількості місцевих жителів, які намагаються виїжджати з цієї країни всіма способами з метою пошуку притулку та кращого життя в інших державах.

Це призводить до зростання ризику транзитної нерегулярної міграції громадян Афганістану через територію Росії, Білорусі та України до країн ЄС, включно з незаконним переправленням мігрантів і торгівлею людьми.

З огляду на поширення в Україні та у світі випадків інфікування та підозр на наявність нових, більш агресивних, штамів COVID-19, цілком імовірними можуть бути кілька сценаріїв впливу на майбутнє мобільності людей. Два з них передбачають, що кордони будуть залишатися повністю відкритими (в повній координації між державами-членами), або, скоріш за все, вибірково (на розсуд окремих держав). Хоча економічні наслідки за цими сценаріями будуть менш серйозними, однак це все одно матиме довгострокові наслідки для характеру, динаміки та характеристик міжнародної та транскордонної мобільності, а також для вже існуючих візових та інших імміграційних угод. Третій сценарій, коли обмеження на міжнародні поїздки залишатимуться в силі незалежно від актуальних потреб охорони здоров'я, вважається найменш вірогідним і пропонує державам відкрити пріоритетні кордони, включаючи міжнародні аеропорти, порти та обрані сухопутні пункти пропуску, крізь які

проходить значний рух товарів та вантажів, не відкриваючи кордонів для переміщення людей¹.

Це може призвести як до зменшення інтенсивності пасажиропотоку, так і до виникнення нестандартних, конфліктних ситуацій на кордоні України з суміжними країнами, а також збільшення кількості спроб нерегульованих мігрантів перетнути державний кордон поза пунктами пропуску, насамперед на кордоні з Білоруссю та Російською Федерацією.

Основною турботою для Уряду України, а також інших залучених партнерів (наприклад, відомств ООН) залишається захист мігрантів, особливо тих, які перебувають у найбільш уразливій ситуації.

З метою подолання зазначених викликів в межах своїх повноважень, Держприкордонслужба як правоохоронний орган спеціального призначення протидіє загрозам у сфері національної безпеки, а саме забезпечує недоторканність державного кордону й охорону суверенних прав України у виключній морській (економічній) та прилеглий зонах.

Одними із пріоритетів прикордонного відомства є боротьба з нерегулярною міграцією, торгівлею людьми, забезпечення роботи механізму реадмісії, дотримання прав і свобод людини, боротьба з корупцією та контрабандою.

Під час виконання завдань за призначенням головним принципом для прикордонного відомства України залишається підтримка балансу між забезпеченням належного рівня прикордонної безпеки і збереженням відкритості державного кордону для законного транскордонного співробітництва, а також для осіб, які подорожують.

З метою формування відповідних спроможностей і стійкості прикордонного менеджменту в Україні, які будуть відповідати викликам сьогодення, налагоджено та постійно розвивається міжнародне прикордонне співробітництво з обміну досвідом, підготовки персоналу, реалізації спільних проектів міжнародної технічної допомоги, спільної протидії транскордонній злочинності.

Для консолідованого вирішення поставлених завдань, одним з надійних ключових партнерів для Держприкордонслужби залишається

¹ IOM (2020). Cross-border human mobility amid and after COVID-19. URL: https://www.iom.int/sites/g/files/tmzbd1486/files/default/pp_cross-border_human_mobility_amid_and_after_covid-19_policy.pdf

Міжнародна організація з міграції (МОМ), яка вже 25 років сприяє усвідомленню можливостей і вирішенню проблем міграції в українському контексті.

Як провідна міжурядова організація у сфері міграції, МОМ, Агентство ООН з питань міграції, здійснює забезпечення впорядкованого та гуманного управління міграцією, сприяє міжнародному співробітництву з міграційних питань і допомагає в пошуку практичних рішень міграційних проблем. Надаючи політичні консультації та підтримку Уряду для покращення управління міграцією в Україні, МОМ продовжує надавати прямі послуги та допомогу мігрантам, переміщеному населенню та громадам.

Основними сферами спільного міжнародного співробітництва між Держприкордонслужбою і МОМ у прикордонній сфері є інтегроване управління кордонами, розвиток системи прикордонного контролю, протидія транскордонній злочинності та корупції, розбудова прикордонної інфраструктури, удосконалення управління персоналом і системи навчання, запровадження сучасних ІТ-рішень для оптимізації роботи Держприкордонслужби, зокрема для забезпечення належної ідентифікації та онлайн обміну даними з іншими державними органами.

Для підвищення інституційної спроможності Держприкордонслужба і МОМ, разом з іншими державними органами та міжнародними донорами, реалізують спільні багатокомпонентні проекти міжнародної технічної допомоги на загальну суму близько 14 млн євро.

Держприкордонслужба впровадила спільно з МОМ передові технічні рішення, які дають змогу органам з питань міграції та управління кордонами обмінюватися даними в режимі реального часу та швидко ідентифікувати іноземців та осіб без громадянства за їхніми біометричними даними.

У рамках одного з таких спільних проектів було модернізовано міжвідомчу інформаційну систему «Аркан», що дало змогу державним установам, які займаються питаннями міграції та управління кордонами, миттєво обмінюватися операційною інформацією. Це значно підвищує рівень безпеки в Україні, оскільки дозволяє належним чином здійснювати контроль над особами, які в'їжджають в Україну, залишають територію або планують залишатися тут, та вживати негайних заходів, у разі потреби.

Завдяки оптимізації системи попередньої інформації про пасажирів (APIS), за підтримки МОМ, Держприкордонслужбі вдалося покращити ідентифікацію пасажирів у власних базах даних, а також у базах даних Інтерполу. Після того, як особа в іншій країні реєструється на рейс до України, українські прикордонники отримують інформацію про ім'я пасажирів, паспортні дані та аеропорт призначення.

В аеропорту «Бориспіль» реалізовано пілотний проєкт із розпізнавання обличчя. Система дає змогу прикордонникам зробити «живий» знімок іноземця і миттєво автоматично порівняти його з фотографією у паспорті та, за наявності біометричного паспорта, з фотографією на електронному чипі. Це позбавляє людину можливості використовувати паспорт іншої особи, схожої на неї, або підроблений паспорт для в'їзду в Україну. Система розпізнає навіть ідентичних близнюків. Проєкт показав хороші результати. Є плани подальшого його впровадження по всьому українському кордону.

Іншим важливим досягненням спільних проєктів стала оптимізація обробки даних стосовно іноземців. Це стало можливим завдяки автоматизованому обліку нерегульованих мігрантів і біженців, осіб, які набули чи втратили громадянство України (до речі, із використанням їх біометричних даних), а також автоматизації обліку дозволів на проживання, скоєних іноземцями адміністративних правопорушень та прийнятих рішень щодо заборони в'їзду.

Технічні можливості Держприкордонслужби щодо збору й обробки біометричних даних іноземців та осіб без громадянства значно розширилися, що унеможлиблює фактичне використання фізичними особами підроблених документів. За підтримки МОМ було оптимізовано системи зберігання даних Держприкордонслужби, Державної міграційної служби і Міністерства закордонних справ.

У рамках процесу трансформації, Держприкордонслужба спільно з МОМ реалізує проєкт «Нове обличчя кордону». Під час цієї ініціативи, що фінансується США, вперше в Україні запроваджено новаторський підхід до кадрового відбору, що привело до заміни персоналу в 15 пунктах пропуску через державний кордон, включно з основними пунктами пропуску на західному кордоні України та міжнародними аеропортами. Отримавши високу оцінку від стратегічних партнерів, реалізація цієї ініціативи продовжена в рамках етапу «Нове обличчя керівного складу», що дозволило здійснювати

конкурсний відбір персоналу на керівні посади в органи охорони державного кордону.

За останні роки спільна діяльність Держприкордонслужби і МОМ дала змогу внести помітні зміни в управлінні кордонами в Україні, створивши передумови для безпечної та впорядкованої міграції. Підвищення безпеки кордону і забезпечення комфортних умов для подорожуючих залишаються пріоритетними для подальшої співпраці Держприкордонслужби і МОМ, оскільки обидві організації прагнуть до інноваційних рішень, щоб відповісти на давно існуючі та нові виклики у сфері міграції.

Минулі міграційні кризи продемонстрували, що жоден уряд не може ефективно протистояти масовим міграційним подіям без багатосторонньої підтримки. Створення двосторонніх, регіональних і транснаціональних мереж – не лише за участі урядів, а й приватного сектору – залишається ключовим інструментом управління та передбачення майбутніх міграційних криз.

Оскільки поняття «кордону» як «пункту в'їзду» продовжує розчинятися, це диктує суб'єктам інтегрованого управління кордонами прийняти новий спосіб роботи та переорієнтувати увагу на збір й аналіз інформації про людей і товари, які рухаються у напрямку суверенних кордонів, а не просто взаємодіяти з ними на межах, що розділяють нації. Таким чином, для регулювання транскордонного переміщення осіб, як регулярного, так і нерегулярного, потребуватиме ще більш тісної міжнародної співпраці.

* * *

One of the key factors of global migration is increasing globalization. Disproportion in demographic development, socioeconomic challenges, wars and conflicts, territorial disputes and natural disasters – all these are push factors influencing migration and mobility. As the Migration Policy Institute points out Regardless of whether or not migration is “desirable, the cross-border movement of people is on the rise and will continue to grow. As the human population grows from 7.7 billion today to 9.7 billion over the next three decades, and as weather events and water and other natural resource conflicts attributable to climate change displace populations across many low- and middle-income countries, mass migration will surely increase in scale and frequency. A portion

of these migratory flows will include refugees, asylum seekers, human trafficking victims, and the internally displaced (owing to civil strife, state collapse, and natural disasters exacerbated by environmental factors and climate change). Another portion will include those migrating regularly or irregularly for economic, social, or family reasons. Still another, smaller portion will include criminal actors – including terrorists and members of other “nonstate” transnational organizations. The challenges of managing territorial borders, as traditionally practiced by nation states, will multiply accordingly. Nation states presently are ill-equipped to distinguish between and manage the various forms of human migration at the scale they confront today.¹

Ukraine, as many other countries, faces the same challenges in terms of migration management. Besides being a country of origin for migrants seeking better employment and living opportunities abroad, Ukraine is also a transit country on the way of irregular migrants to the EU countries as well as a destination country.

The findings of a survey conducted by the International Organization for Migration (IOM), the UN Migration Agency, in 2019–2020 revealed that one of the most common reasons prompting migrants to settle in Ukraine was marriage to Ukrainian citizens or foreigners permanently residing in the territory of the country. However, macro-level circumstances also influence the choice of options within the “stay or move” dichotomy. One of the surveyed leaders of migrant communities noted that the share of his compatriots willing to leave Ukraine for the western direction had almost halved after the introduction of a visa-free regime with the EU. Firstly, it was a strong signal of positive developments in Ukraine, and secondly, it allowed immigrants who had acquired Ukrainian citizenship to freely visit their relatives and friends who had settled in the EU Member States.

Every attempt to well manage migration flows whether regular or irregular in nature starts with the data and evidence collection. Data collection and analysis of irregular migration to Ukraine (in particular, those who enter regularly and then violate the period of stay) remains a challenge. IOM jointly with the Ministry of Interior and the State Migration Service endeavoured to do that within the framework of

¹ Bersin D. Alan (2021). Migration Management and Border Security: Lessons Learned. URL: https://www.migrationpolicy.org/sites/default/files/publications/tcm_bersin-migration-reflection2021_final.pdf

the above-mentioned survey using a combination of several methods. The estimated number of irregular migrants in Ukraine demonstrates a considerable population that varies between 37.7 thousand to 60.9 thousand persons. Furthermore, the administrative data of the State Border Guard Service of Ukraine (SBGS), indicate that 795 irregular migrants were detained during the first eight months in 2021 for their attempt to irregularly cross the border, while 3,473 persons were detained for violation of the rules of stay in the same period.

Important to note that this year certain stabilization of the situation around the spread of COVID-19 virus and the lifting of lockdown restrictions worldwide because of the ongoing pandemic has been accompanied by an increase in the detection of irregular migration.

The number of cases of irregular crossing of the external borders of the European Union in the first eight months of 2021 has exceeded 103,600, which is 64% more than a year ago when restrictions were imposed due to the pandemic¹. According to SBGS, in July 2021, prior to the ultimate change of power in Afghanistan, 46 citizens of this country were detained for crossing the border irregularly, which is 11.5 times more than in the same period of 2020 (4 persons detained).

Furthermore, at the regional level, an increased flow of migrants who attempted to irregularly enter Lithuania from Belarus is observed. Over 4,000 migrants crossed the Belarusian-Lithuania border irregularly this year, compared to approximately 70 irregular crossings registered annually in the previous years.

In early July 2021, the Government of Lithuania declared the state of emergency due to the influx of migrants, primarily, citizens of Iraq, at the border with Belarus. In order to strengthen the guard of the Lithuanian-Belarusian area of the border, FRONTEX, Poland and Estonia sent additional forces and means to Lithuania.

Due to the strengthened measures imposed by Lithuania to minimize the migration pressure at its borders, irregular migrants moved to the Polish-Belarusian border. As a result, the Government of Poland had to declare the state of emergency in September 2021.

The change of power in Afghanistan caused an increased number of local nationals attempting to leave the country by all means, seeking

¹ FRONTEX (2021). Migratory Situation at EU's Borders. URL: <https://frontex.europa.eu/media-centre/news/news-release/migratory-situation-at-eu-s-borders-in-august-detections-on-the-rise-INIG3B>

international protection/asylum and better life in other states. It increases the risk of transit irregular migration of citizens of Afghanistan through the territory of the Russian Federation, Belarus and Ukraine to the EU countries, including through the smuggling of migrants and trafficking of persons.

In view of the spread, both in Ukraine and worldwide, of coronavirus and an increasing number of suspicions of emergence of new more aggressive strains of COVID-19, several immediate scenarios might impact the future of human mobility. Two of them suggest that the borders will be kept open (either in full coordination between Member States) or rather selectively (based on individual State consideration). Although the economic impacts will be less severe in this scenario, it would still have long-standing implications for the nature, dynamics and characteristics of international and cross-border mobility, as well as pre-existing visa and other immigration agreements. The third scenario when international travel restrictions remain in place beyond public health needs is considered as the least likely and suggested that States might open priority borders including international airports, ports and select land borders that have significant freight and goods movement, without opening borders for the movement of people¹.

It may result in both reduction of intensity of passenger traffic flows and occurrence of irregular conflict situations at the border of Ukraine with the neighbouring countries, as well as in increase in the number of attempts of irregular migrants to cross the border bypassing the checkpoints, primarily at Ukraine's border with Belarus and the Russian Federation. The main concern for the Government of Ukraine as well as other involved partners (such as UN agencies) remains protection of migrants, especially those in the most vulnerable situation.

SBGS as a special law enforcement authority combats threats in the field of national security, in particular, ensures the inviolability of the state border and protection of the sovereign rights of Ukraine in the exclusive sea (economic) zone.

Key priorities of the border agency include combating irregular migration, trafficking in human beings, ensuring operation of the readmission mechanism, respect of human rights and freedoms, combating corruption and smuggling.

¹ IOM (2020). Cross-border human mobility amid and after COVID-19. URL: https://www.iom.int/sites/g/files/tmzbd1486/files/default/pp_cross-border_human_mobility_amid_and_after_covid-19_policy.pdf

When performing the mandated tasks, the main principle for the border agency of Ukraine remains maintaining the balance between ensuring a proper level of border security and keeping the state border open for legal cross-border cooperation, as well as for travellers.

To create such capacities and ensure the resilience of cross-border management in Ukraine in the context of current challenges, international cross-border cooperation has been established and is constantly developing. It aims at sharing experience, training personnel, implementing joint international technical assistance projects, joint combating of cross-border crime.

For the consolidated performance of the tasks set, one of the reliable key partners for SBGS remains the International Organization for Migration (IOM) that has been promoting awareness of possibilities and facilitating tackling of migration-related problems in the Ukrainian context in the last 25 years.

As the leading intergovernmental organization in the field of migration, IOM, the UN Migration Agency, works to help ensure the orderly and humane management of migration, to promote international cooperation on migration issues and assist in the search for practical solutions to migration problems. While providing policy advice and support to the Government to advance migration governance in Ukraine, IOM continues delivering direct services and assistance to migrants, displaced populations and communities.

The main areas of joint international cooperation between SBGS and IOM lie in the cross-border field include integrated border management, development of the border control system, combating cross-border crime and corruption, development of cross-border infrastructure, improvement of staff management and training system, the introduction of up-to-date IT solutions for optimizing activities of SBGS, in particular, for ensuring proper identification and online data exchange with other public authorities.

In order to develop institutional capacity and improve migration management systems, SBGS and IOM, in cooperation with other public authorities and international donors, have been implementing several joint multi-component international technical assistance projects for the total funding of approximately € 14 million.

Jointly with IOM, SBGS introduced advanced technical solutions enabling migration and border management authorities to share real-time

data and quickly identify foreigners and stateless persons using their biometric data.

As part of the initiative, the cross-department information system “Arkan” was modernized allowing government agencies involved in migration and border management to instantly exchange operational information. This significantly increases the level of security in Ukraine, as it allows for proper operational control over persons entering Ukraine, leaving the territory or planning to stay here, and taking immediate action where necessary.

Through optimizing the Advance Passenger Information System (APIS), with the support of IOM, SBGS was able to improve the identification of passengers in its own databases as well as those of Interpol. Once a person in another country registers for a flight to Ukraine, Ukrainian border guards receive information passenger’s name, passport data and destination airport.

Another joint project allowing for face recognition has been successfully implemented at the Boryspil Airport. The system allows border guards to take a “live” picture of a foreigner and automatically compare it with a photo in a passport and, in the case of biometric data, with a photo in its electronic chip. As the system is capable of recognizing even identical twins, this prevents the use of another person’s passport or forged documents to enter Ukraine if people look alike. As it proved to be efficient at the Boryspil airport, authorities are looking into opportunities to introduce the system along the entire border.

Another important achievement of the joint projects is foreigners’ data processing optimization. That became possible due to automated process of registration of irregular migrants, refugees and persons who have acquired or terminated the citizenship of Ukraine (by the way, with usage of their biometric data), as well as due to introduced digitalized register of residence permits, administrative offences, committed by foreigners, and entry bans.

Technical capacities of SBGS to collect and process biometric data of foreigners and stateless persons, which makes it virtually impossible for individuals to use forged documents, have been significantly expanded. With IOM support, data storage systems of the SBGS, the State Migration Service add the Ministry of Foreign Affairs have been optimized.

As part of the transformation process, SGBS jointly with IOM have been implementing the “New Face of the Border” project. Under this US-funded

initiative, a new competency-based selection system was introduced resulting in the re-staffing of 15 border crossing points, including main crossing points at Ukraine's western border and international airports. Having received a high appraisal from the strategic partners, this initiative continues with the "New Face of Commanding Staff" phase allowing to implement this innovative approach to select staff for executive positions of the border guard authorities.

Over the recent years, joint activities of SBGS and IOM have enabled to introduce visible changes in the border management in Ukraine creating pre-conditions for safe and orderly migration. Increasing border security and ensuring comfortable conditions for travellers remain at the focus of the further cooperation between SBGS and IOM as both entities strive for innovative solutions in order to respond to long-existing and newly-emerged challenges in the area of migration.

Past migration crises demonstrated that no single government can effectively counter mass migration events on its own without the assistance of a multilateral support network. Creating bilateral, regional and transnational networks not only involving governments but also the private sector – remain a key instrument for managing and anticipating future crises.

As the concept of "border" as a "point of entry" continues to dissolve, this dictates migration management entities to adopt a new way of working and shift attention to collecting and analyzing information on the people and goods that move TOWARD sovereign borders rather than merely interacting with them at the lines that divide nations. Thus, even closer international cooperation will be required to regulate cross-border movements of people, both regular and irregular.